

Iz Ljubljane. Slavno vredništvo dunajskega časnika „Ost und West“, krepkega zastopnika avstrijskih Slovanov, nam je odvzelo delo, bedasti „Tagespost“ in njeni ljubljanski derhali zadnjo besedo reči. V svojem 45. listu piše „Ost und West“ „auf gut deutsch“ takole:

* Wer hat nicht in einem müssigen Augenblicke ein Würmchen betrachtet, wie es selbstzufrieden sein Futter sucht und mit auffallender Gemüthsruhe gewissen natürlichen Verrichtungen nachgeht? Unwillkürlich kommt einem der Gedanke, dieses Würmchen könnte sich einbilden, wunderwelche hohen Ziele bei seinem Thun zu verfolgen. Eine Erfahrung der letzten Tage ist wirklich geeignet, diese Vermuthung zu bestätigen. Die „Tagespost“ in Graz, ein Blättchen, dem man seine Bestimmung als Käsepapier zu nützen, auf den ersten Blick ansieht, schliesst eine geistreiche Polemik mit folgenden Worten:

„Die „Tagespost“ hat eine andere Aufgabe, als sich mit einer Rotte blindwüthender Fanatiker in Nationalitätshetzerien einzulassen. Wir haben uns ein höheres Ziel gesetzt.“

Es ist uns schon viel Dummes vor Augen gekommen — und wer je mit der „Oesterr. Zeitg.“ Polemik geführt hat, wird dieselbe Erfahrung gemacht haben — doch so was Kalbfleischernes noch nie. Solche Zeilen sind geeignet, den Menschen an seiner Bestimmung zweifeln zu machen. Naturforscher behaupten, der Mensch stamme vom Affen; die „Tagespost“ zeigt uns die leibhafte Auferstehung des Affen im Menschen.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 1. maja. Danes je bil slovesni začetek državnega zbora v prestolni dvorani cesarske palače. Ob 11. uri je presvetli cesar, pred njim vsi ministri (tudi ogerski dvorni kancelar baron Vaj in pa grof Szeesen sta bila vmes), prišel v dvorano spremljan od nadvojvodov cesarjevičev in mnogih velikašev; slava-klici mu donijo od obeh strani že zbranih državnih svetovavcov; na dvornem tergu postavljeno kerdelo vojakov naznani prihod cesarjev s strelom, in v tem hipu začnejo po vseh cerkvah zvonovi zvoniti. Njih Veličanstvo cesar se podá na prestol (tron), se vsede, sprejme iz rok višjega svojega komornika pismo, in odkrit bere s prestola sledeči ogovor:

Častni udje državnega svetovavstva!

Začenjaje prvi Vaš zbor zadovoljin vidim tukaj in jih serčno pozdravljam nadvojvode cesarjeviče, toliko visokih cerkvenih poglavarjev in glavarjev svetlih rodovin cesarstva, kakor tudi slavne može, ki sem jih za čas njih življenja poklical v zbornico gosposko.

Ravno tako serčno pozdravljam vse Svoje gospode poslance. Še sedaj sem veselja ginjen o mnogih zahvalnicah, ki so mi jih poslali deželni zbori. Te razodetja verne udanosti in domoljuba so mi porok, da Vas, Gospodje Moji, smem imeti za od njih le-sem napotene poslance na vse strani koristnega porazumljenja in nadpolne prihodnosti, ktero hočemo ustanoviti z vzajemnim zaupanjem, s pravico in djanjem krepkim.

Terdno sem prepričan, da svobodne naprave z vestnim varovanjem in dognanjem ravnopravnosti vseh narodov cesarstva, z enakostjo vseh državljanov pred postavo in z udeležbo ljudskih poslancov pri postavodajanju bodo peljale k srečni prenapredbi vesvoljnega cesarstva.

To so načela, ki se imajo v smislu diploma od 20. oktobra lanskega leta in ustavnih postav od 26. svečana letošnjega leta z Božjo pomočjo uresničiti. (Pri teh besedah zakličejo zborniki od vseh strani „Pravo!“)

Ta cilj in konec pred očmi sem se namenil državo-

pravno uredbo cesarstva doveršiti na podlagi karkoli je mogoče obširne samostojnosti posamnih dežel, ob enem pa na podlagi tistega edinstva, ktero je potrebno, da se cesarstvo močno obderži (Pravo!) V obojnem oziru pa sem poterdil, da se ima udeležstvo ljudskih zastopnikov pri postavodajanju po skušenih ustavnih (konstitucijskih) oblikah ravnati.

To delo hočem po pravilih odkritoserčne in svobodnomislečne politike (Pravo!) v vseh krajih cesarstva enakomerno uravnati, in sicer kakor je pravično in spodobno z ozirom na preteklost posamesnih kraljestev in dežel (Pravo!). Deželni zbori skor v vseh deželah niso le po ustavni osnovi že uredjeni, ampak so že resnica; od leta do leta, ko se bojo ti zbori praviloma ponavljali, se bo ta resnica čedalje bolj poterjevala; zakaj najbolje in najbolj gotovo poročstvo vsake misli je djanje.

Tako bojo dežele skozi usta svojih zastopnikov k Meni govorile; tako bom naravnost zvedil, kaj one za dobro spoznajo; tako bo mogoče, koristne naprave osnovati in postave dajati, da bojo take, kakor jih ljudstva želijo in za potrebne spoznajo. Za letošnje leto pa zamore srečno začeta delavnost deželnih zborov še le pozneje se končati; za zdaj so odloženi, ker se morajo nekatere sila potrebne reči splošnega zapopadka po državnem zboru rešiti, v kterega opravilstvo one spadajo.

Naloge, ki jih imamo rešiti, so — ne smemo si tega prikrivati — res težavne naloge.

Al sedaj velja svetu pokazati, da politične, narodne in cerkvene različnosti, ki so v okrožji avstrijskega cesarstva tako ozko skupaj zvezane, niso tolikšne overe pametnega porazumljenja, da bi se ne dale s posredstvom zvišane omike po prijazni spravi tako premagati, da bo za vse prav. (Pravo!)

Država, ktere vlada si za dolžnost spozna, vsako narodnost varovati v njenih pravicah, in ktera hoče, da poterpežljivost obvelja pri vseh razmerah pravice in vzajemnega občenja svojih posamesnih narodov, ne pripušča samo dostojnega prostora za neoverani napredek narodnega razvitja, temuč daje državi sami najgotovnejše poročstvo neodvisnosti in ponosne moči v verstih drugih držav; taka moč od ene strani svoje domače državljanke zadovoljne dela, ker se opira na svobodo (Pravo!), od druge strani pa odbija vsako skerb proti unajstvu, ker se po naturi svoji ogibljuje strastni zavzdigi, ktera se nahaja tam, kodar se vojska začenja le za to, da bi se novih dežel pridobilo. (Pravo!)

V Svojem razglasu od 20. oktobra l. l. sem povedal, da pravični previdnosti in domoljubni gorečnosti Svojih narodov s polnim zaupanjem izročajem tečni razvitek in okrepčanje teh naprav, ki sem jih Jez dal ali saj ponovil.

Vi, tega sem si svest, bote vedili dati posnemanja vredni izgled djanske krepkosti, ob enem pa tudi izgled tistega gospodovanja nad sabo, ki se ujema s pravili poterpnosti, in tako se bote na koncu tega zbora ne le uterjene v Svojem stanu, temuč tudi počastene čutili s tem, da Vam bo cesar Vaš in domovina Vaša hvaležna.

Pa tudi serca vseh tistih si bote prikupili, kteri v uterjenji ustavnih naredb iščejo novo poročstvo blagostanja in kreposti domovine. Tudi smem pričakovati, da vprašanje zastran zastopništva Mojega kraljestva Ogerskega, Hervaškega in Slavonskega in velike knežije Erdeljske v državnem zboru se bo vsled Mojih dotičnih pisem od 26. sveč. t. l. kmalo srečno rešilo (Pravo!). Zaupam o tem od ene strani na pravično reč (Pravo!), od druge pa na previdnost Svojih narodov, ki se bo gotovo kmali izkopala iz obotavljanja in premagala vse overe. (Pravo!) Vem, da kakor hitro bojo razumeli pravi stan potrebe in dobiček po Meni ustanovljenih naprav, ne bojo Mojega upanja poderli, ampak ga djansko opravičili. Kakor nekdej, bojo tudi sedaj zvesto stopili na stran svojega po-

stavnega vladarja, in gotovo bom zadovoljin vidil zastopnike celega cesarstva zbrane okoli prestola Mojega (Pravo!).

Nadjam se, da bomo mogli nemoteni uživati blagoslov miru. Evropa čuti, da miru potrebuje, da se spočije od homatij poslednjih let in pride spet v ravnavo, v kateri bo mogla vso svojo moč obrniti na potrebno izboljševanje notranjih zadev. Ta splošna in resnična zavest pa naklada vladarjem dolžnost, da dragocenega dobrega miru ne pripravijo v kakošno nevarnost. Avstrija priznava, da je to dolžnost vsakega za vse, in je prepričana, da to dolžnost spoznavajo tudi druge vlade. — S toliko boljim uspehom se bomo podali k delu, katerega cilj in konec je, stanovitno osnovati novo srečno dobo s tem, da se povzdigne na vse strani duševno in telesno (materialno) blagostanje po oživiljenem poljodelstvu, obrtništvu in kupčijstvu.

Moje ministerstvo Vam bo predložilo prevdarek državnih dohodkov in stroškov za prihodnje leto, iz katerega boste razvidili, da se vseskozi prizadeva doseči to, da bi se v rednem gospodarstvu stroški v ravnavo spravili z dohodki.

Ta cilj in konec, kateri se nikoli ni spred oči spustil, se vendar zavolj Vam dobro znanih okoljšin ni še mogel doseči. Al ker se ima samooskerbstvo (autonomija) dežel, okrožij, kantonov (okrajev) in občin (sosesk) kmali kmali vpeljati in stroški za armado zmanjšati, ker pričakujemo, da pravilne mednarodne razmere se bojo sopet vernile (Pravo!), bojo po vsem tem se zmanjšali državni stroški in nasledek tega bo ravnavaga med stroški in dohodki državnega gospodarstva, katere se nadjamo v ne predolgem času.

Ker Moja vlada namerava v nekterih davkih zaželeno preuredbo vpeljati, se Vam bojo osnove za to postavijo v prevdarek in sklep predložile.

Ob enem se Vam bo tudi celi račun dnarstvenega gospodarstva za leto 1860 pedala in ž njim opravičenje, zakaj je ministerstvo v silni potrebi brez dovoljenja državnega zbora o dnarstvenih rečeh to in uno storilo.

Vašemu modremu in natančnemu prevdarku priporočam nasvete, kako bi se dala razmera med državo in narodno banko tako uravnati, da bi bila banka neodvisna od države (Pravo!). Tudi še druge imenitne zadeve, ki spadajo v oblast vesvoljnega ali ožjega državnega zbora, bojo potrebovale Vaše pazljivosti in resnega prevdarka; zakaj ukazal sem, da se Vam osnove dotičnih postav izročijo.

Dôbe zgodovinske, v katerih je narodom dano, da napredujejo po že uterjenih potih, se pretergajo v teku stotletij včasih po odločivnih zavinkih.

Nam sreča mirne, jasne dôbe ni bila mila.

Previdnost Večnega je določila Nam, osodo domovine čez najtežavnije vseh zavinkov srečno prepeljati (Pravo!). Take naloge pa se ne dajo rešiti brez napetja vseh moči, brez možate sterpljivosti, brez darovanja blaga in kervi; vendar rešene morajo biti (Pravo!).

Vi, Gospodje Moji, mi hočete, tega sem si svest, na pomoč biti s tisto starodavno avstrijsko zvestobo, darljivostjo in udanostjo, katere se je pri vseh narodih cesarstva v najgotovše znamenje Njih žlahnega jedra ravno v najnevarniših časih najslavniše poterdila (Pravo!).

Moji zvesti narodi so v svojih poslednji čas Meni poslanih pismih s krepkimi besedami izgovorili, da pogoji zveze vseh dežel Mojega cesarstva se morajo vzdržati (Pravo!).

Za Svojo, v obliči vseh Svojih narodov na se vzeto in po onih sporočilih krepko zaterjeno vladarsko dolžnost si spoznam, v diplomu od 20. oktobra l. l. izgovorjene in po ustavnih postavah od 26. svečana t. l. izpeljane misli: skupno ustavo (Pravo!) kot nedotakljivo podlago (Pravo!) Svojega edinega in nerazdeljivega cesarstva (Pravo!), zvest v tej slovesni uri storjeni obljubi, s Svojo cesarsko močjo varovati in za Svojo terdno voljo izreči, da bodem vsako

oškodovanje te skupne ustave kot napad na obstoj cesarstva in na pravice vseh Svojih dežel in narodov (mnogokrat ponavljani Pravo-klici donijo po dvorani) krepko zavernil.

In kakor bomo Mi z lastno močjo pomagali pri vzajemnem delu — tako naj Bog, Naš začetek in naše dokončanje blagosloveč, krono in cesarstvo, narode in njih zastopnike varuje in brani s svojo vsegamogočnostjo! — (Celo minuto terpeči slava-klici).

Presvitli cesar je bral ta ogovor glasno, da se je dobro razumel po celi dvorani, prvi del mirno, potem pa posebno tam, kjer je govorjenje o državni edinosti in skupni ustavi, s krepko besedo, s povzdignjenim glasom pa zlasti tiste verstice, ki zadevajo cesarsko obljubo in varstvo skupne ustave pred vsakim napadom. Po dokončanem govoru je pozdravljan z živimi slava-klici zapustil s svojim spremstvom dvorano. Branje cesarjevega govora je terpelo 17 minut; cela slovesnost je bila ob poli dvanajstih pri kraji.

Drugi dan so se začele seje v obeh zbornicah; v zgornji zbornici, ki se imenuje pri nas, kakor je našim bravcom znano, zbornica gosposka, predseduje knez Karl Auersperg, vojvoda Kočevski, — v doljni zbornici pa, pri nas zbornici poslancov imenovani, dr. Hein: oba od cesarja izvoljena kakor nju podpredsedniki. Dosihmal (7.) maja so bile 4 seje, iz katerih bomo povedali ob kratkem, kaj se je v njih godilo.

Od zbornice gosposke je dosihmal le še malo povedati, ker berž v 2. seji se je polastila §. 11 opravičnega reda, po kateri ima zbornica oblast, na skrivnem delati, ako večina zbornice to sklene, in to je res storila že v 2. seji, kar se je tako-le zgodilo: V vseh deželah, kjer je ustavna (konstitucijna) vlada, je že stara navada, da na ogovor prestolni zbornica odgovor dá vladarju in mu ta odgovor pošlje v posebnem pismu, ki se adresa imenuje. Ker imamo zdaj tudi mi ustavno vlado, boste obé zbornici poslale cesarju svojo adresno. Gosposka zbornica je tedaj berž v 2. seji (ko si je najpred olajšala delo s tem, da je sklenila ministerstvo prositi, naj ji (na državne stroške!) posodi pisavce protokola namesto da bi jih bila izmed sebe izvolila) izvolila 7 odbornikov, namreč gosp. grofa Antona Auersperga, kneza Jablonovskega, kneza Salma-Reiferscheida, kneza Adolfa Schwarzenberg-a, knezoškofa Viery-a, grofa Hartiga in bar. Lichtenfelsa, ki naj izdelajo osnovo te adrese; potem pa je skor enoglasno sklenila (le grof Anton Auersperg je bil zoper to), naj se posvetovanje o napravi adrese na skrivnem godí, da ne bo Njih Veličanstvo že pred po časnikih ali kakorkoli drugači zvedilo, kakošno pismo bo dobilo, preden mu bo njemu samemu v roke prišlo, ker to po besedah grofa Hartig-a, ki je predlog skrivnega izdelovanja adrese sprožil, bi ne bilo spodobno (červno je to v vseh ustavnih deželah navadno in tudi naši deželni zbori niso pri svojih adresah skrivaj ravnali). Ker tedaj skrivnostno delo še ni dognano, se tedaj dosihmal nič dalje ne vé od gosposke zbornice.

Tudi zbornica poslancov bo napravila odgovor (adresno) na prestolni govor in je na predlog dr. Riegerjev po večini glasov izvolila izmed sebe 9 odbornikov, ki naj izdelajo osnovo tega odgovora, ki bo potem v očitni pretres in posvetovanje cele zbornice prišel; izvoljeni so v ta odbor gospodje: dr. Giskra, baron Pillersdorf, dr. Ladislav Rieger, škof Litvinovicz, dr. Wieser, dr. Mühlfeld, Lapenna, dr. Rechbauer in dr. Herbst. (Tudi dr. Toman je dobil pri tej volitvi 30 glasov). — Živi pomenki so se vneli v 3. seji te zbornice, ko je prišlo po predlogu dr. Pražaka (Čeha) na to, naj se vsled opravičnega reda napravi 13 razdelkov (Abtheilungen), katerim se bojo posamezni predlogi izročevali pred v pretres, preden pridejo v občno posvetovanje cele zbornice. Dr. Pražak je nasvetoval, naj ti razdelki ali odbori bojo tako sestavljeni, da vsaka dežela ima svoje zastopnike v njih, ker to je

treba, da se ne bo v nobeni reči ravnalo enostransko, ampak vse po potrebah in pravicah vsakere avstrijske dežele. Dr. Giskra, Brinz in Ryger (Moravan) so se strastno ustavili zoper ta predlog, češ, da tega ni treba, ker državni zbor je enota, v kateri ni delati razločkov po posameznih deželah; najbolj se je zoper dr. Pražakov princip hudoval dr. Giskra, vès navdan frankobrodskega duha. Al grof Klam-Martinic, dr. Wieser, dr. Rieger in dr. Klaudi so govorili krepko zoper tak napačni centralizem, ki postavlja posamezne dežele avstrijske še le v drugo versto, in zmagali so: 85 glasov je bilo za dr. Pražakov predlog, le 67 pa zoper njega.

Važnije reči dosedanjih sej v zbornici poslancov so bile še leti: 1. Predlog dr. Mühlfelda, naj se v pretres vzame nekoliko zbornega pravičnega reda; 2. predlog dr. Mühlfelda, naj državni minister zboru pové, kaj in koliko je vlada storila, da bi prišli tudi Ogri, Hervati in Erdeljci v državni zbor? Minister Schmerling ni bil berž pripravljen, na to vprašanje odgovor dati, pa je obljubil, prihodnje dni zboru odgovoriti; 3. predlog dr. Waidela, naj ministerstvo dnarstva pové: koliko je o tem že storjenega, da se zemljišni, hišni in drugi neposredni davki določijo po bolj pravični in enaki meri? — kaj je opravila lanska komisija zastran preuredbe davka na žganje? — in ali je v prímóč kmetijstva pričakovati kmali boljše in cenejše živinske soli? Gosp. minister Plener je obljubil, na vse te vprašanja kmali odgovor dati.

Temu popisu, kaj se je v zbornici poslancov dosihmal godilo, dostavimo le še to, da zbornica ta je štela dozdej le 162 poslancov, ker vsi poslanci iz Galicije perve dni še niso prišli na Dunaj zavoljo velikonočnih gerških praznikov, ogerska, hervaška, erdeljska, beneška in isterska dežela pa se celó nočejo udeležiti dunajskega državnega zbora. Tako državni zbor ni popolen kakor bi mogel biti, in o tem bojo tedaj še važne posvetovanja prišle na dan. Kakor pa zbornica poslancov ni popolna, tako tudi zbornica gosposka ne, ker tudi iz téh dežel, ki se odtegujejo dosihmal državnemu zboru, niso izvoljeni državni svetovavci za gornjo zbornico.

— Neugodno vreme je napravilo tukaj toliko za mačuhom (tifusom) bolnih ljudi, da so vse bolnišnice polne in morajo nekatere bolnike celó prevaževati drugam.

— Naši časniki hočejo vediti, da bo udova ministra Brucka dobivala iz državne kase vsako leto 3000 gold. penzije.

Iz Tersta. Občine Kerčanske (Veglia) so poslale cesarju pismo, v katerem obžalujejo, da deželni zbor isterski ni poslal poslancov v državni zbor dunajski in mu zagotavljajo verno vdanost.

— Presv. cesarica naša pride na poti iz Madeire, kjer je čez zimo bila, 18. dan t. m. v Terst. (4. t. m. je bila že v Sevilu na Španjskem.) Cesar pridejo zatega voljo nek že 16. maja lesem.

Dalmacija. Iz Zadra. Deželni zbor dalmatinski (to je večina laške stranke) je poslal poslance na Dunaj, (kterim se je pridružil tudi veliki škof dalmatinski), da naj še besedo poterjujejo cesarju, da nočejo biti zedinjeni s Hervati.

Iz Gorice 27. aprila. Danes so tukaj Laha [Domenika Bataja, kupčevavca z zelenino, po nagli sodbi ustrelili, ker je zapeljeval cesarske vojake, da bi pobegnili.

Iz Zagreba 3. maja. Danes se je velika zborna deputacija, z banom Sokčevićem na čelu, podala na Dunaj prosit cesarja in kralja našega, da naj tudi Krajina (vojaška granica) pošilja zastopnike v deželni zbor zagrebški, — da se vojaška sodna oblast v Senji berž odpravi — in Dalmacija sklene s Hervatsko. — Zadnje seje našega deželnega zbora so bile zelo važne; enoglasno je odbil povabilo

ogerskega deželnega odbora, ki je povabil 28 magnatov hervaških v svoj zbor, ter je vsakega za izdajavca domovine razglasil, ki bi brez dovoljenja zborovega šel v deželni zbor v Pešt ali državni zbor dunajski. — O državnem zboru dunajskem piše „Pozor“ v 103. listu med drugim tako-le: „Mi nismo ničemu na svietu protivni, ako smjera na pravo i trajnu korist našega naroda, te ne želimo ništa željnije nego mirni razvitak u svakom obziru; k tomu treba prije svega, da se priznaju glavni uvjeti našega državnoga i narodnoga života, kako su ustanovljeni našimi starodavnoga života, kako su ustanovljeni našimi starodavnimi temeljnimi zakoni i dvostranimi ugovori. Tko neće da sam sebe vara, ili da drugoga prevari, mora priznati, i ako mu je zvanje, očitovati jasno i glasno, da mi bez toga nemožemo s dobre volje ni kud ni kamo.“

Ogersko. Kakor magjarski časniki pripovedujejo, prestolni ogovor cesarjev v državnem zboru ni Ogrom nič po volji, ker nočejo nič vediti od „ene nerazdeljive države avstrijske“, v katero ima spadati tudi Ogersko, ki v eno mer terdi svojo „personal-union.“ Bog daj, da bi v svoj lastni prid in v prid vseh dežel Avstrije spoznali Magjari, da kar sebi ne želiš, ne želi tudi drugim, in če njim ni prav, da drugi preveč gospodujejo nad njimi, tudi drugim ni prav, da jih oni hočejo gospodovati v vsem, kar Hervati od njih le predobro vejo. Saj federativno zvez, ki daje Avstrii v potrebnih rečeh pravo moč edinstva, naj bi si napisali na svoje načelo, ne pa tiste rahle „personalnice“, po kateri je njim samim propad gotov, Avstrii pa žuga tudi dosti nevarnosti. — Govori se, da dvorni kancelar Vaj se je hotel odpovedati svoji službi, pa cesar ni hotel sprejeti odpovedbe. — V Arad so 1. dan t. m. iz Dunaja pripeljali 600 centov smodnika in pa nekoliko skobljenih kanon.

Rusovsko. Naj novejše novice pripovedujejo iz Varšave, da so Poljci vsi omamljeni in da jih je veliko, ki se hočejo z rusovsko vlado spet poprijazniti in sprejeti dovolitve, ki jim jih ruska vlada ponuja. Ta preména, mislijo nekteri, izvira odtod, ker cesar Napoleon o poljskih zadevah zdaj ne reče ne bev ne mev, in Poljci nič ne vejo, pri čim da so. „Ost und West“ piše novico iz Petrograda, da se knez Gorčakov, minister unanjih zadev in nepotlačljivi zopernik Avstrije, hoče odpovedati svoji službi in da se potem utegne rusovska vlada spet zediniti z prusko in avstrijsko. — Na Poljskem je zdaj cela aktivna ruska armada na kupu; vsa deželska oblast je v vojaških rokah, ki ljudém brani, da še v cerkev ne smejo na enkrat skupoma priti.

Angleško. Iz Londona 4. maja. Angleška sodnija je v znani pravdi zastran Košutovih bankovcev razsodila, da se ima cela zaloga teh bankovcev pokončati.

Oznanilo.

V Vélških Laščah so zraven poprešnjih dveh živinskih in kramarskih somnjev (o sv. Matiju in o malem Šmarnu) še zdaj po višjem privoljenji trije novi dovoljeni, namreč: v četrtek pred Binkošti, na sv. Alojzja dan 21. junija, in na dan sv. Lenarta 6. listopada. Ako bi ta dva dneva nedelja ali praznik bila, je drugi dan somenj.

 Današnjemu listu je priložena 6. in 7. pôla stenografičnih spisov iz deželnega zbora krajnskega.

Telegram iz Dunaja 7. maja, zvečer ob pol osmih. Dohtar Toman dohtarju Bleiweisu: *Peticija Slovincov dobro sprejeta; z ozirom na prestolni ogovor spolnitev obljubljena.*